

Riešenie kríz a pochybností
Iba Ježiš nám môže primerane pomôcť

Určite poznáme vo svojom okolí mnoho dobrých ľudí. Ľudí, ktorí svojím príkladným životom sa nám stavajú určitým vzorom a ideálom. Môže to byť napríklad kňaz, alebo otec rodiny pravidelne chodiaci do kostola, alebo matka svedomito sa starajúca o deti. Môže sa nám stať, že my si často tieto postavy zidealizujeme a keď urobia nejakú chybu, vtedy nás sklamá.

V evanjeliu sme mohli postrehnúť, že Ján, ktorý pred tým horlivo kázal o Ježišovi, zrazu zapochyboval, či Ježiš je naozaj ten, ktorého mal ohlásiť. V tomto stave posla svojich učeníkov k Ježišovi s otázkou: „***Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?***“ (Lk 7,20).

Ján bol horlivý kazateľ. Svojimi kázňami strhol pozornosť národa a zhromaždil ich k Jordánu. No Ján nemyslel na seba. Myslel na toho, ktorému pripravoval cestu. A aj keď sa stal v očiach ľudí veľký, urobil sa v pokore malým vyhlásením: „Po mne prichádza mocnejší, ktorému nie som hoden rozviazať remienok na obuvi.“ Po čase mohutný Jánov hlas pri Jordáne zatíchol. Ocitol sa zrazu v tme. Dostal sa do tmy väzenia pre pravdu, ktorú hlásal a do tmy pochybovania o tom, ktorého prišiel ohlásiť.

Na prvý pohľad nás Ján svojím postojom a stavom, v ktorom sa nachádzal, sklamal. Kladieme si otázku: Ako je možné, že Jánov napriamený prst na Ježiša sa pomaly krčí a dostáva tvar otáznika? Prečo Ján zapochyboval? Presne to povedať nevieme, skúsme sa spoločne zamyslieť. Na naše konanie vplyvajú okolnosti prostredia, a tak jednou príčinou mohlo byť aj väzenské prostredie. Možno by sme mu mohli vyčítať, že si nespájal dosť dôsledne všetky miesta z Písma a potom následne nemal istotu. Najsilnejším dôvodom, ktorý spôsobil zapochybovanie o Kristovi, boli jeho vlastné predstavy o ňom. Vieme, že Ján predstavoval Krista, ako toho, kto drží v ruke vejačku, aby oddelil zrno od pliev. Predstavoval ho, ako spravodlivého, nekompromisného sudcu, ktorý používa spravodlivosť, silu. Prehliadol však, že Ježiš priniesol na túto zem pokoj, lásku a milosrdenstvo. A práve tieto vlastné predstavy nezhodujúce sa so skutočnosťou, spôsobili u Jána krízu.

Vieme to aj podľa seba, že z času na čas sa aj mi dostávame do krízy, do pochybovania, pochybnosti. Dôvody môžu byť rôzne. Pohoršenie, možno falošné predstavy o Kristovi a svojej nábožnosti, ktoré keď sa nám nabúrajú, spôsobujú pochybnosť. Musíme si uvedomiť, že dnešné evanjelium nie je len o tom, aby nám vykreslilo, že do pochybností sa môže dostať každý. To nám je z bežného života dôverne známe. Dnešné evanjelium je o tom, ako tieto pochybnosti riešiť. Presne tak, ako ich vyriešil Ján. Hľadal spôsob ako sa dozvedieť pravdu. Posla svojich učeníkov nakoľko nemohol prísť sám rovno za Ježišom. Áno, toto je jediný spôsob, ako správne máme riešiť aj my svoje krízy. Hľadať spôsoby ako je modlitba, štúdium, hľadať ľudí, ktorý by nám mohli pomôcť a veci vysvetliť.

Všimnúť si, keď niekto robí chybu alebo je v kríze, nie je ťažko. Ťažšie je všimnúť si ho, ako tento človek bojuje o svoju vieru a rieši tieto problémy. Ale asi najťažšou vecou je, skúsiť tieto veci na sebe samom. Vyprosujeme si pri tejto svätej omši, aby sme v týchto chvíľach neostávali sami, ale aby sme hľadali spôsoby, ako pochybnosti odstrániť. Nezabúdajme, že u Krista nájdeme najlepšiu pomoc. Amen.